

Příjem rozhlasového a televizního vysílání

- výklad ustanovení § 104 odst. 15 zákona č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů,

Ustanovení § 104 odst. 15 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZEK“), včetně poznámky pod čarou zní:

§ 104

(15) Vlastník domu, bytu nebo nebytového prostoru je povinen umožnit uživateli tohoto domu, bytu nebo nebytového prostoru

a) příjem rozhlasového a televizního vysílání provozovatelů vysílání podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾ za podmínky, že v místě příjmu je signál přiměřené kvality,

b) zřízení vnitřního komunikačního vedení včetně rozvaděče a koncového bodu sítě.

Vznikne-li tím škoda na stavbě, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit. Dojde-li mezi vlastníkem domu, bytu nebo nebytového prostoru a uživatelem tohoto domu, bytu nebo nebytového prostoru ke sporu o rozsahu těchto povinností, rozhodne na návrh jedné ze stran sporu příslušný stavební úřad v součinnosti s Úřadem.

¹¹⁾ **Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.**

Ustanovení § 104 odst. 15 ZEK obsahuje zákonné omezení vlastnického práva vlastníka domu, bytu nebo nebytového prostoru ve prospěch uživatele tohoto domu, bytu nebo nebytového prostoru.

Zákonné omezení vlastnického práva stanovené v písmeni a) předmětného ustanovení ZEK spočívá v povinnosti vlastníka domu, bytu nebo nebytového prostoru (dále jen „vlastník“) umožnit příjem rozhlasového a televizního vysílání uživateli tohoto domu, bytu nebo nebytového prostoru (dále jen „uživatel“). Nejedná se tedy o aktivní činnost vlastníka (konání ve smyslu zajištění příjmu), nýbrž pouze o jeho pasivní činnost ve smyslu umožnění příjmu uživateli (strpění instalace zařízení pro příjem). Vlastník je tedy povinen umožnit (nikoliv zajistit, zřídit) uživateli instalaci zařízení pro příjem rozhlasového a televizního vysílání provozovatelů vysílání podle zvláštního právního předpisu. Instalaci přijímacího zařízení si pak zajišťuje uživatel sám na své náklady. Tímto však nejsou nijak dotčena práva a povinnosti uživatelů a vlastníků podle obecných právních předpisů (zákon č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).

Podle § 104 odst. 15 písm. a) ZEK má být umožněn příjem rozhlasového a televizního vysílání provozovatelů vysílání podle zvláštního právního předpisu. Uvedeným zvláštním právním předpisem je zde zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového

a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Při určení jakého vysílání se předmětné právo uživatele týká, je tedy třeba vycházet z definic pojmů uvedených v tomto zákoně.

Za rozhlasové a televizní vysílání je podle § 2 odst. 1 písm. a) tohoto zákona považováno prvotní šíření původních rozhlasových a televizních programů a služeb přímo souvisejících s programy, včetně teletextu v analogovém televizním vysílání, určených k příjmu veřejností v podobě chráněné nebo nechráněné systémem podmíněného přístupu, prostřednictvím sítí elektronických komunikací.

Provozovatelem vysílání je pak podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. provozovatel rozhlasového a televizního vysílání, který je právnickou nebo fyzickou osobou, která sestavuje program, včetně služeb přímo souvisejících s programem, je odpovědná za jejich obsah a pod zvukovým nebo obrazovým označením, jež program i služby přímo související s programem nezaměnitelně identifikuje, tento program a služby přímo související s programem šíří nebo prostřednictvím třetích osob nechává šířit (dále jen „provozovatel vysílání“).

Provozovatelé vysílání se dále dělí

- podle způsobu vzniku jejich oprávnění k vysílání na provozovatele vysílání s licenci a na provozovatele vysílání ze zákona (Česká televize, Český rozhlas) - § 3 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.
- podle územního rozsahu vysílání na provozovatele celoplošného, regionálního a místního vysílání - § 2 odst. 1 písm. c), e) a f) zákona č. 231/2001 Sb.

Z hlediska použité technologie se předmětná povinnost vlastníka týká příjmu všech způsobů vysílání, tedy příjmu vysílání šířeného prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení (vysílačů), kabelových systémů či družic, což jsou technologické platformy šíření vysílání podle zákona č. 231/2001 Sb., avšak toliko za splnění primárního předpokladu, že se jedná o vysílání programů šířených prvotně.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že předmětná povinnost vlastníka se vztahuje pouze k umožnění příjmu programů prvotně šířených, nikoliv k umožnění příjmu vysílání převzatého, avšak bez ohledu na to, zda jde o vysílání provozovatele vysílání s licenci nebo provozovatele vysílání se zákona, nebo zda jde o provozovatele vysílání celoplošného, regionálního nebo místního (poznámka: v případě regionálního a místního vysílání však platí, že musí jít o vysílání dostupné v místě příslušné nemovitosti – viz níže uvedená podmínka existence signálu přiměřené kvality podle § 104 odst. 15 písm. a) ZEK), anebo jakou technologií je toto vysílání šířeno.

Podmínkou pro aplikaci ustanovení § 104 odst. 15 ZEK je, aby v místě příjmu byl signál přiměřené kvality. Skutečnost, zda je v místě příjmu signál přiměřené kvality je pro zemské televizní vysílání posuzováno na základě vyhlášky č. 163/2008 Sb., o způsobu stanovení pokrytí signálem zemského televizního vysílání, kde jsou především stanoveny metody výpočtu, podmínky měření a subjektivního vyhodnocení pokrytí signálem zemského digitálního a zemského analogového televizního vysílání. Z hlediska posuzování kvality příjmu zemského rozhlasového vysílání je nutné konstatovat, že návrh komplexní novely ZEK zmocňuje Český telekomunikační úřad k vydání vyhlášky, která by měla upravovat způsob stanovení území pokrytého signálem rozhlasového vysílání, metodu stanovení intenzity elektromagnetického pole a z tohoto odvozené pokrytí obyvatel signálem rozhlasového vysílání. Návrh komplexní novely ZEK je v současné době projednáván Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR (sněmovní tisk č. 658). Pro ostatní případy (způsoby vysílání) bude při posuzování, zda je v místě příjmu signál přiměřené kvality, důležitý rozsah příslušné sítě.

Přehled jednotlivých provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání, včetně lokality a způsobu šíření jejich vysílání, je zveřejněn na stránkách příslušného správního úřadu, tedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (www.rrtv.cz).

Pro posouzení podmínek jednotlivých sporných případů předpokládá ZEK součinnost Českého telekomunikačního úřadu se stavebním úřadem. V samotné věci týkající se sporu o rozsahu povinností stanovených předmětným ustanovením však rozhoduje místně příslušný stavební úřad.

Závěrem je třeba uvést, že podle výše uvedeného ustanovení § 104 odst. 15 písm. a) ZEK, resp. oprávnění v něm uvedené, nesvědčí převzatému rozhlasovému a televiznímu vysílání (§ 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb.). Tato skutečnost však výrazně neomezuje (nediskriminuje) provozovatele převzatého vysílání, neboť podnikatel zajišťující příslušnou veřejnou komunikační síť má možnost zřizovat a provozovat komunikační vedení a zařízení na cizích nemovitostech, tedy v tomto případě i stavbách nebo uvnitř cizích staveb, na základě ustanovení § 104 odst. 2 ZEK.

*ČTÚ čj. 28 807/2009-606
odbor legislativní a právní*